

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

לפני:

כב' השופטת שרה שדיאור

נציג ציבור מעסיקים – מר אליעזר יצחק דשן

התובע

מישאל נעמת ת.ז. 0051931525

ע"י ב"כ: עו"ד ציון בהלול

-

הנתבעת

קלבר תעשיות וסחר בע"מ

ח.פ. 511274268

ע"י ב"כ: עו"ד משה מאיר

1

פסק דין

2 לפני בית הדין תביעת התובע לתשלום פיצויים בגין פיטורים ללא עריכת שימוע, תשלום דמי עמלות,
3 השלמת הפרשות לפנסיה ולפיצויים, דמי חופשה, אי מתן הודעה על תנאי העסקה ופיצויים בגין עוגמת
4 נפש. סכום התביעה הועמד על סך של 210,486 ₪.
5 הנתבעת הכחישה טענות התובע וטענה כי הוגשה בחוסר תום לב, התובע היה מודע לתנאי העסקתו,
6 קיבל את כל התשלומים שמגיעים לו וגרם לפיטוריו בהתנהגותו.

7

8

העובדות

- 9 1. הנתבעת היא חברה בע"מ שעוסקת בייצור מוצרים מפלסטיק.
- 10 2. התובע שימש כאיש מכירות אצל הנתבעת.
- 11 3. התובע החל עבודתו אצל הנתבעת ביום 1.10.13.
- 12 4. התובע סיים עבודתו אצל הנתבעת ביום 8.2.17.
- 13 5. התובע קיבל תשלום פיצויי פיטורים בסך של 26,844 ₪.

14

15

המחלוקת

- 16 1. האם התובע זכאי לתשלום בגין עמלות.
- 17 2. האם התובע זכאי להפרשות בגין פנסיה.
- 18 3. האם התובע זכאי להפרשות בגין פיצויי פיטורים ולפיצוי בגין פיטורים שלא כדין ובהעדר
19 שימוע.
- 20 4. האם התובע זכאי להפרשות בגין פדיון חופשה, בגין העדר הודעה על תנאי העסקה ובגין עגמת
21 נפש.

22

הכרעת הדין

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

תשלום בגין עמלות

- 1
2
3
4 1. אין מחלוקת בין הצדדים כי הוסכם שהתובע יהיה זכאי לעמלות הנגזרות מסך המכירות
5 השנתיות של הנתבעת.
6 2. בין הצדדים מחלוקת בנוגע לשתי סוגיות עיקריות:
7 א. מהו המפתח שסוכם בטופס ההודעה לתובע על תנאי ההעסקה, ממועד תחילת
8 עבודתו?
9 ב. מה היה סך המכירות השנתיות של הנתבעת בכל שנה, בתקופה עבודתו של התובע.
10 וכפועל יוצא, האם התובע היה זכאי לעמלות בתקופת עבודתו?

המפתח לתשלום עמלות – טיעוני התובע

- 13 3. התובע טען כי בראיון שקדם לתחילת העבודה, ציין כי עבד בעבד כמנהל שיווק ומכירות,
14 ושכרו היה בין 15,000 לבין 20,000 ₪. מנהל החברה, מר אשר לב (להלן: "מר לב") מסר שהוא
15 מתכוון לשלם שכר שבין 8,000 ₪ לבין 10,000 ₪ בתוספת עמלות, וכי נתונים מדויקים יימסרו
16 למועמד שיתקבל לתפקיד, במעמד החתימה על ההסכם.
17 4. התובע התקבל לעבודה והצדדים הסכימו כי שכרו יעמוד על סך של 8,000 ₪, שהיה שכר נמוך
18 ביחס לוותק ולניסיון שצבר, אולם יהיה זכאי לעמלות בהתאם למפתח הבא:
19 א. על מחזור מכירות שנתיות שמעל 1.5 מיליון ₪ ברוטו כולל מע"מ, מסך מכירות
20 החברה, עמלה בסך של 2%.
21 ב. על מחזור מכירות שנתיות שבין 2.5 מיליון ₪ לבין 3.5 מיליון ₪ ברוטו כולל מע"מ,
22 מסך מכירות החברה, עמלה בסך של 2.5%.
23 ג. על מחזור מכירות שנתיות שמעל 3.5 מיליון ₪ ברוטו כולל מע"מ, מסך מכירות
24 החברה, עמלה בסך של 3%.
25 5. מפתח זה נקבע כיוון שמחזור המכירות הצפוי של הנתבעת באותה תקופה עמד על סך של 1.5
26 מיליון ₪ והנתבעת ציפתה מהתובע להגדיל את מחזור המכירות.
27 6. מר לב מסר לתובע כי חברת קפולסקי, שמחזור המכירות שלה עמד על סך של 300,000 ₪
28 הפסיק לקנות אצל הנתבעת, עקב סכסוך עם מר לב. חברת אסם (ונוגה גלידות שבבעלותה),
29 שמחזור המכירות שלה עמד בשנת 2013 על סך של כ-800,000 ₪, הודיעה שמפסיקה לרכוש
30 אריזות החל משנת 2014. מדובר בשני הלקוחות המובילים של החברה, שבאותו מועד היו לה
31 כ-13 לקוחות פעילים.
32 7. בנסיבות אלה, התובע סבר שיעד בסיסי של 1.5 מיליון ₪ בשנה הוא גבוה, אבל בר השגה ולכן
33 הסכים. בסופו של יום קפולסקי ואסם שבו לעבוד עם הנתבעת, נוכח מאמצי התובע, ומשכך
34 התובע הגדיל את מחזור המכירות של הנתבעת כבר בשנת 2013.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

8. לטענת התובע, סמוך לאחר שהחל לעבוד אצל הנתבעת, הוא חתם על טופס הודעה על תנאי העסקה, אולם לא קיבל העתק. מר לב אמר לו שעליו לאשר את החוזה עם גורמים נוספים בחברה, והוא יחזיר את הטופס חתום על ידי החברה בקרוב. התובע ביקש את הטופס מספר פעמים, אך נדחה בטענות שונות. כיוון שהתובע לא רצה להצטייר כ"נודניק" הוא הניח לטופס.
9. לאחר שהשלים שנת עבודה, פנה לנתבעת בבקשה לקבל נתונים בדבר מחזור המכירות של החברה, שכן לטענתו המחזור גדל באופן שמזכה אותו בעמלות, בהתאם לסיכום עם הנתבעת, אולם הנתבעת סירבה לתת לו מסמכים וטענה כי המחזור אינו מזכה את התובע בתשלום.
10. בחודש 11/16 הציגה הנתבעת לתובע דוחות מכירה של החברה, אולם התובע טען מיד כי הדו"חות חסרים, כך שחלק מהלקוחות וחלק מהעסקאות לא מצוינים בו, אולם לא ניתן לו כל הסבר להעדרם מהדו"חות.
11. בחודש 2/19 התובע קיבל עותק של "הודעה על תנאי העסקה" (נספח ב' לתצהיר התובע) אולם לא מדובר היה בטופס שעליו חתם בתחילת תקופת העבודה, אלא בטופס שונה, ובו מפתח תשלומים שונה בגין עמלות. מסמך זה אינו חתום על ידי התובע ומספר ת.ז. שלו לא נרשם.
12. התובע פנה לנתבעת מיד וטען כי זה לא הטופס שעליו חתם.
13. בחודש 2/17 (שבו נכנסו פיטורי התובע לתוקף) ביקש התובע לקבל את הסכם העסקה חתום על ידו, ומר לב השיב כי אין הסכם חתום, אלא סיכום תנאי העסקה, והתובע לא אמור להיות חתום על מסמך זה כלל.
14. לכתב ההגנה צירפה הנתבעת טופס הודעה על תנאי העסקה. התובע הכחיש כי חתם על טופס זה, הגם שאישר כי מדובר בחתימתו. לטענת התובע, הנתבעת הגישה רק צילום של מסמך זה, ואין בידיה את המקור.

המפתח לתשלום עמלות – טיעוני הנתבעת

15. הנתבעת טענה כי במועד התחלת העבודה, התובע חתם על טופס ובו סיכום תנאי העסקה, שלפיו פעלו הצדדים בכל תקופת העסקה. הנתבעת צרפה טופס זה כנספח 1 הן לכתב ההגנה והן לתצהיר עדות ראשית.
16. הנתבעת אישרה כי מר לב שלח לתובע מייל לפיו אין הסכם בין הצדדים וכן כי התובע לא אמור להיות חתום על טופס ההודעה לעובד, אולם לאחר שהתובע הגיש את התביעה, נמצא כי התובע חתם על הטופס, מעבר לדרישת הדין.
17. לטענת הנתבעת, התובע מעולם לא פנה אליה במהלך תקופת העבודה, ורק לאחר פיטורים נזכר שהסכם שחתם עליו או הסכומים שעליהם סיכמו הצדדים, לא קיבלו ביטוי לכאורה, במהלך תקופת העבודה. לטענתה, התובע לא יכול כעת לעמוד על זכויותיו, כ-4 שנים לאחר סיום עבודתו.
18. הנתבעת טענה כי טענות התובע בדבר הוספת או החזרת לקוחות אינו נכון. החברה נמצאת כבר שנים רבות במצוקה כלכלית ואם כל טענות התובע היו נכונות, הרי שהחברה הייתה

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

- 1 צריכה לנסוק, ולא להגיע למשבר. לטענתה, התובע לא עשה עבודתו באופן המצופה, ולכן לא
2 היה זכאי ולא קיבל עמלות בגין מכירה לאורך כל תקופת עבודתו.
3 19. הנתבעת טענה כי מפתח העמלות שסוכם עם התובע, היה כדלקמן:
4 2% ברוטו מסך המכירות השנתיות של הנתבעת שבין 2,500,000 ₪ לבין 3,500,500 ₪, וברף
5 מקסימלי של 20,000 ₪.
6 2.5% ברוטו מסך המכירות השנתיות של הנתבעת שבין 3,500,000 ₪ לבין 4,500,500 ₪, וברף
7 מקסימלי של 25,000 ₪.
8 3% ברוטו מסך המכירות השנתיות של הנתבעת מעל 4,500,000 ₪.

המפתח לתשלום עמלות – דיון

- 12 20. התובע צרף לכתב התביעה טופס הודעה על תנאי העסקה שקיבל מהנתבעת בחודש פברואר
13 2016 (נספח 2 לכתב התביעה).
14 21. מדובר בטופס של עמוד 1, הממוספר כדף "1", ללא תאריך, ללא לוגו של הנתבעת, על אף שיש
15 מקום להוסיף ת.ז. בכתב יש, שורה זו נותרה ריקה. אין בטופס מקום המיועד לחתימות
16 הצדדים, והטופס אינו חתום.
17 22. במסגרת ישיבת יום 27.6.19 מסר ב"כ התובע, כי התובע שלח למר לב מייל ובו ביקש לקבל
18 העתק מהסכם העבודה. מייל זה לא הוגש.
19 23. בתגובה, ביום 12.2.17 שלח מר לב לתובע מייל: "... אין ביננו הסכם עבודה, אלא סיכום תנאי
20 העסקה". התובע השיב: "... שלח לי סיכום תנאי העסקה החתום על ידי". ומר לב
21 השיב: **אתה לא אמור להיות חתום כלל**". תכתובת זו הוגשה כנספח ג' לכתב התביעה.
22 24. הנתבעת לא שלחה לתובע את טופס ההודעה שעליו חתם וטענה כי הטופס לא אמור להיות
23 חתום על ידי התובע.
24 25. חרף האמור, כנספח 1 לכתב ההגנה צירפה הנתבעת טופס הודעה על תנאי העסקה.
25 26. מעיון במסמך זה עולה כי מדובר בטופס שונה מטופס ההודעה שנשלח לתובע ושצורף לכתב
26 התביעה.
27 27. בטופס זה נרשם לוגו הנתבעת, וכן כתובת, טלפון ומספר פקס של הנתבעת. נרשם תאריך
28 "1/10/13", מופיע מספר ת.ז. של התובע וכן מופיעות חתימות הנתבעת וחתימת התובע.
29 הטופס אינו ממוספר ונושא עמוד 1 בלבד.
30 28. לתצהיר עדות ראשית מטעם הנתבעת צורף כנספח 1 טופס הודעה דומה, אולם צורף לו דף
31 נוסף, הממוספר כעמוד מספר "2" ובו "אישור החתימה על ידי" ומקום ל"שם מלא"
32 ול"חתימה". עמוד זה נותר ריק, וחתימות הצדדים מופיעות בעמוד 1.
33 29. ריבוי הגרסאות של טופס זה, והשינויים מעלים ספקות בדבר אמינות הטופס וסבירות גרסת
34 הנתבעת, לפיה טופס ההודעה לעובד, כפי שנטען על ידי הנתבעת, אכן נחתם על ידי התובע,
35 הגם שבמייל מחודש 2/17 כתב מר לב כי הטופס לא אמור להיות חתום על ידי התובע.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

30. מר לב נשאל על כך בחקירתו, אולם לא היה בדבריו כדי להסיר את הספקות בעניין זה. נוכח החשיבות, נביא את הדברים במלואם:

"ש. מפנה אותך לתצהיר שלך לנספח 1. בנספח 1 ההסכם חתום.

ת. כן.

ש. גם יש כותרת למעלה עם שם החברה והלוגו. איך אתה מסביר את ההבדל בין מה שצרפת לכתב ההגנה לבין אותו טופס שנתת לעובד, לתובע.

ת. ביום תחילת העבודה. כן. ההבדל שיש תעודת זהות שפתאום נוספה בכתב יד שלי. המסמך הזה נולד כעבור 7-10 ימים מאז התובע התחיל לעבוד, עת ניתן לו רכב צמוד והוא חתם על הסכם רכב. במכלול המסמכים שהוא חתם הוא חתם גם על המסמך הזה.

ש. התובע אומר לך תשלח את אותו הסכם חתום אתה אומר לו אין חתום. שלחת לו.

ת. המסמך הזה החתום נמצא כחתום רק בעת הגשת התצהיר שלי.

ש. לפני כן הוא לא היה בידך.

ת. הוא לא היה במכלול המסמכים שאותם ראיתי והכרתי.

ש. אותו מסמך חתום הגיע לידך רק לאחר כתב התביעה.

ת. כן. כשהכנתי את החומר לכתב ההגנה אז מצאתי את הדף החתום יחד עם הסכם הרכב.

ש. בזמן שהתובע ביקש ממך בזמן אמת בעבודה לא היה בידך את ההסכם החתום, רק עם הגשת כתב התביעה.

ת. כן. גם יצאתי מתוך הנחה שלא אמור להיות מסמך חתום כי לא מדובר על הסכם עבודה אלא על מסמך תנאי העסקה.

ש. אתה יכול לומר לי מתיי נחתם ההסכם.

ת. לא היה הסכם.

ש. נספח 1.

ת. בסמוך לאותו יום שהוא חתם על הסכם הרכב אולי עשרה ימים אחרי שהתחיל לעבוד.

ש. איך זה שיש הבדלים בטפסים, באחד יש פרטים ולווגו ובשני לא.

ת. יכול להיות שהוא הודפס במועד אחר יחד עם החומר והיה חלק מאותו סט מסמכים. זה עניין של המדפסת.

ש. אבל בעניין שבמדפסת אם אני לוקח את נספח 1 לתצהירך יש פה כיתוב בצד שמאל שלא נמצא בעותק שנתת לו.

ת. זה אותה כותרת שיש למסמך" (עמ' 13 שו' 23 עד עמ' 15 שו' 11)

...

ש. מפנה אותך לעמוד השני בנספח 1. יש עמוד אחד שצורף לתצהיר שיש שם מקום לשם מלא וחתימה. מדוע התובע לא חתום על הדף הזה.

ת. כי לא ראיתי צורך להחתים אותו על הדף הזה.

ש. למה ראית צורך לצרף אותו לתצהיר.

ת. יכול להיות שהוא חלק מהקובץ ולכן הוא מודפס.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

- 1 ש. מקודם אמרת שאתם משתמשים בווארד. מפנה אותך לעמוד השני בנספח 1, יש ספרה 2.
2 כשעורכים מסמכים בווארד ומציבים מספור אז גם בעמוד הראשון יש מספר, מדוע אין בעמוד
3 הראשון מספר 1.
4 ת. אין לי מושג. אין לי מושג אם עמוד 2 אכן שייך למסמך.
5 ש. לעומת זאת בנספח ב' בתצהיר התובע יש ספרה 1 בראש העמוד. יש לך הסבר לזה.
6 ת. לא". (עמ' 15 שו' 27 – עמ' 16 שו' 5). (דגש ש.ש.).
- 7 31. מר לב לא נתן כל הסבר להבדלים שבין המסמכים, הלכה למעשה וכדבריו לא היה לו מושג.
8 עדותו מעוררת תמיהות נוספות רבות.
9 32. מר לב ציין כי הוא שהוסיף את מספר ת.ז. של התובע על גבי הטופס. אם אכן התובע חתם,
10 הכיצד התובע לא זה שהוסיף את מספר ת.ז. שלו?
11 33. מר לב טען כי "ייתכן" שהלוגו מופיע על גבי הטופס החתום, ולא מופיע על גבי הטופס שאינו
12 חתום, כיוון שהודפס יחד עם סט מסמכים שהודפס כעשרה ימים לאחר שהתובע החל לעבוד,
13 כגון הסכם שימוש ברכב.
14 34. טענה זו אינה יכולה להתקבל, מהטעמים הבאים: אף לשיטת מר לב מדובר בסברה בלבד,
15 וכלשונו "יכול להיות". עיון בהסכם השימוש לרכב (נספח 7 לתצהיר הנתבעת) מצביע כי
16 הסכם זה אינו נושא לוגו של הנתבעת כלל. בנוסף, מר לב טען כי המסמך נחתם כעשרה ימים
17 לאחר שהתובע החל לעבוד אצל הנתבעת. אין מחלוקת כי התובע החל לעבוד ביום 1.10.03,
18 ומשכך התאריך היה צריך להיות 10 לחודש 10/13, אולם התאריך שמופיע על גבי הטופס
19 הוא יום תחילת העבודה, 1.10.13.
20 35. מר לב אף נשאל על הבדלים נוספים, מעבר ללוגו של הנתבעת, כגון פרטי הנתבעת בצד שמאל,
21 שאינם חלק מדף הלוגו של החברה, אך השיב שלא לעניין ובאופן מתחמק: "זה אותה כותרת
22 שיש למסמך".
23 36. זאת ועוד, מר לב לא נתן כל הסבר לכך שלטענת הנתבעת הצדדים חתמו על הדף הראשון,
24 שבו אין כלל מקום לחתימות, ולא חתמו על העמוד השני, שאין בו כל מלל מלבד מקום
25 לחתימות.
26 37. ניתנה למר לב הזדמנות להתייחס לפער בין מספר העמודים שמכיל הטופס שצורף לכתב
27 ההגנה (עמ' 1) לבין הטופס שצורף לתצהיר (2 עמ'), אולם מר לב השיב כי הוא אינו יודע כלל
28 אם העמוד השני שצורף לתצהירו אכן חלק מהמסמך או לא. חרף העובדה שהראיה הוגשה
29 על ידו.
30 38. מר לב ציין בעדותו "כשהכנתי את החומר לכתב ההגנה אז מצאתי את הדף החתום יחד עם
31 הסכם הרכב" כאמור לעיל.
32 39. בעדותו, עומת מר לב עם טענתו בפני בית הדין, לפיה הנתבעת לא שומרת מסמכים כלל, וכי
33 כל הטפסים נסרקים ונשמרים במחשב, בעותק דיגיטלי בלבד:
34 "ש. אתה טענת שאין את המסמך המקורי, דרשנו את המסמך המקורי בדיון הראשון ולא
35 קיבלנו. לאחר מכן הטענה הייתה בהודעה לביהמ"ש שהמסמכים לא נשמרים אלא
36 נסרקים. יש לך פה סריקה או צילום של סריקה צבעונית של המסמך הזה.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

- 1 ת. כרגע לא.
- 2 ש. רק בשחור לבן.
- 3 ת. אין לי מושג אם הסריקות שאני עושה הן בשחור לבן או בצבעוני.
- 4 ש. למה אתה לא שומר את המסמכים המקוריים.
- 5 ת. אנחנו לא מחזיקים ניירות במשרד, כל מסמך עובר סריקה ונשמר במחשב.
- 6 ש. אתה לא חושב שמסמך חשוב כזה כמו הסכם של תנאי העבודה צריך שיהיה טופס.
- 7 ת. זו חברה שקיימת 30 שנה, מעולם לא פגשתי את ביהמ"ש בנושא הזה.
- 8 ש. אני אומר לך שאין מסמך מקורי והוא לא חתם עליו.
- 9 ת. כל המסמכים שעוברים לחברה לרבות הסכמים מוחזקים בהעתקים דיגיטאליים.
- 10 שמעתי בעדות התובע אמירות כאלו ואחרות, אם יש טענה לזיוף אני מציע שתגישו תלונה
- 11 למשטרה (עמ' 16 שו' 18-6).
- 12 40. עדותו זו של מר לב אינה עולה בקנה אחד עם דברים אחרים מפיו. מניסוחו עולה כי מצא "דף
- 13 חתום" שהיה יחד עם הסכם הרכב. ככל שמדובר בקבצים, היה מר לב מציין כי מצא קובץ,
- 14 או קובץ סרוק, ולא דף. ואולם בהמשך עדותו מסר כי הנתבעת לא שומרת דפים, אלא סורקת
- 15 והכל נשמר במחשב, ללא עותק נייר.
- 16 41. במסגרת קדם המשפט ב"כ התובע ציין כי ככל שיקבל את המסמך המקורי שעליו חתם
- 17 התובע, הוא יעבירו לבדיקה גרפולוגית. הנתבעת לא העבירה את הטופס המקורי, וטענה
- 18 כדברי מר לב כי המסמכים נותרים בעותק סרוק בלבד.
- 19 42. נוכח האמור, טענת מר לב לפיה "מצא" לפתע, לאחר הגשת כתב התביעה, "דף חתום" נדחית.
- 20 43. הנתבעת מסרה 3 גרסאות שונות, אשר לטענתה מהוות את טופס ההודעה לעובד שנמסר
- 21 לתובע בעת שהחל לעבוד. הראשון נשלח לתובע בחודש 2/16 וצורף לכתב התביעה, השני צורף
- 22 לכתב ההגנה והשלישי צורף לתצהיר הנתבעת.
- 23 44. הנתבעת לא נתנה כל הסבר מתקבל על הדעת לפערים שבין הטפסים. ומשכך כל גרסאות
- 24 הנתבעת בעניין הטופס נדחות.
- 25 45. מטעם הנתבעת העיד רק מר לב, בעדות מתחמקת ומתחכמת, אף שלא בנושאים הקשורים
- 26 לליבת המחלוקת, ומשכך לא ניתן לתת בעדותו אמון כלל.
- 27 46. כך לדוג' כאשר מר לב נשאל על תיק אחר, שבו הזמין את התובע כעד מטעמו:
- 28 "ש. התובע סיפר לי שהזמנת אותו להעיד מטעמך בתביעה שמתנהלת נגדך כנגד לקוח
- 29 בזמן שהוא תובע אותך בבית משפט.
- 30 ת. זה נכון.
- 31 ש. הוא הופיע.
- 32 ת. כן.
- 33 ש. והדברים שהוא אמר בעדות היו נכונים, אמתיים.
- 34 ת. כל אחד מצהיר לומר את אמת. אני לא יודע מה הוא אמר לא הייתי יכול להיות נוכח.
- 35 ש. בפרוטוקול זה רשום.
- 36 ת. ממה שעיינתי רוב התשובות שלו היו אמתיות.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

- 1 ש. אתה לא חששת שהוא יזיק לך.
2 ת. הוא אחד מהאנשים שהיה בקשר עם אותו לקוח שאני תובע והיות שהממשק שלו עם
3 הלקוח היה...
4 ש. שאלתי אם לא חששת.
5 ת. אין לי מה לחשוש אנחנו אמיתיים.
6 ש. אתה מחשיב את התובע כאדם הגון וישר שלא ישקר.
7 ת. אני לא יורד לניתוח לב של כל אחד.
8 ש. העדות שלו סייעה לך.
9 ת. מוקדם לומר (עמ' 12 שו' 22 - עמ' 13 שו' 7).
10 47. כך גם בעניין סביבת העבודה של התובע:
11 "ש. אתה יכול לתאר את סביבת העבודה של התובע.
12 ת. שולחן עבודה, עמדת מחשב וארונות.
13 ש. עמדת מחשב הייתה עם עוד עמדה. ישבת איתו באותו חדר.
14 ת. לא רק הוא.
15 ש. חדר יחיד.
16 ת. תא. באופן ספייס. תא מבודד.
17 ש. אתה גם כן ישבת באופן ספייס.
18 ת. הוא ומידי פעם עוד מנהלת חשבונות. מיכל" (עמ' 13 שו' 15-8).
19 48. באותה נשימה שלוש אופציות סביבת עבודה.
20 49. בניגוד לעדות מר לב, עדותו של התובע הייתה סדורה, קוהרנטית ומהימנה ומצאנו כי יש ליתן
21 בה אמון בעניין זה ובכלל.
22 50. התובע הוכיח כי לא חתם על טופס ההודעה שצירפה הנתבעת, וכי מסמך זה אינו משקף את
23 הסכמות הצדדים ולמעשה מסמך זה מקורו עלום וכן נסיבות יצירתו.
24 51. טענות הנתבעת בעניין זה נדחות.
25 52. מהותית מצאנו כי יש להעדיף טענות התובע בעניין מפתח העמלות שעליו סיכמו הצדדים.
26 53. מר לב נשאל בעדותו על אופן קביעת המפתח לתשלום העמלות:
27 "ש. איך נקבעו העמלות. למה נקבע המפתח של מעל ל- 2,500,000 ₪.
28 ת. הנתבעת קיימת כ-30 שנה בשוק והיו לה בתקופה הרלוונטית נתוני ביצוע מסוימים, כגון
29 מחזורי מכירות, על מנת לנסות ולהגדיל את היקף המכירות החלטתי לראשונה להעסיק איש
30 מכירות שיעבוד לידי על מנת להשיג את המטרה. לקחתי בחשבון שהיקף המכירות הממוצע
31 של החברה טרום התקופה של העובד החדש הייתה סדר גודל של 3,000,000 ₪ ובהתייעצות
32 עם רואה החשבון של החברה קבענו מדרגות מהן אנו רוצים לגדול.
33 ש. התובע היה אמור לטפל בלקוחות קיימים של החברה.
34 ת. התובע היה אמור להגדיל את היקף המכירות.
35 ש. חוזר על השאלה.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

- 1 ת. התובע היה אמור לטפל בכל לקוחות החברה (עמ' 15 שו' 15-24).
- 2 54. עדות זו אינה מתיישבת עם טענות הנתבעת בתצהיר עדות ראשית מטעם מר לב, לפיהן:
- 3 "60. הנתבעת תטען, כי אין שום הגיון בנתינת אחוזי עמלה לתובע בהתאם למחזורי
- 4 הנתבעת הקיימים שכן מטרת הנתבעת בהעסקתו של התובע הייתה להגדיל את
- 5 המכירות ואם תיתן הנתבעת לתובע אחוזי מכירה מהמחזור הקיים למעשה תפסיד כסף
- 6 רב.
- 7 61. עוד יודגש, כי מכירות הנתבעת טרם קליטתו של התובע עמדו בעינם ולא הייתה
- 8 זקוקה הנתבעת לתובע על מנת לשמרם אלא להגדילם, הא ותו לא!" (דגש ש.ש.).
- 9 55. ככל שמחזור המכירות עמד על 3,000,000 ₪, אף המפתח שנקבע עם התובע, לשיטת הנתבעת,
- 10 אינו סביר, שכן לטענתו העסקת התובע נועדה על מנת להגדיל את המכירות, ולא לשמר את
- 11 המצב הקיים, ועל כן, היה על הנתבעת לקבוע עמלות מסכום שמעל 3 מיליון ₪, ולא מ 2.5
- 12 מיליון, כטענת הנתבעת.
- 13 56. לעומת גרסה זו, אשר נסתרה כאמור בתצהיר מר לב, התובע נתן הסבר מובן ומתקבל על
- 14 הדעת למפתח העמלות שנקבע לטענתו.
- 15 57. התובע טען כי שני לקוחות גדולים של הנתבעת עמדו להפסיק את הקשרים עמה, וכי היקף
- 16 המכירות צפוי היה לצנוח, וחלק מתפקידו של התובע היה לגרום לחברות אלו להמשיך לעבוד
- 17 עם הנתבעת.
- 18 58. הנתבעת לא הוכיחה אחרת, הגם שבידה נתונים ומסמכים בנוגע להיקף המכירות לחברות
- 19 אלו, והיה בידה לסתור טענות התובע בעניין זה. הדבר יזקף לחובתה.
- 20 59. הנתבעת טענה כי התובע לא הגדיל את המכירות, ואף לא הגדיל את מספר הלקוחות.
- 21 60. התובע צרף כנספח ה' לתצהירו רשימה של לקוחות חדשים שהביא במהלך תקופת עבודתו.
- 22 הנתבעת לא סתרה רשימה זו, לא הגישה רשימה אחרת מטעמה, לא חקרה את התובע על
- 23 תצהירו בעניין זה, ומשכך טענת התובע לא נסתרה והוכחה.
- 24 61. בשנת 2015 הייתה ירידה בהיקף המכירות, אולם לטענת התובע היקף זה אמור היה לרדת
- 25 באופן משמעותי עוד יותר, ללא עבודתו. חיזוק לכך ניתן למצוא בדברי מר לב: "המחזור ירד
- 26 מפני שהוא מושפע ממיצוי שוק. ברגע שיש רמה של ירידה נוקטים אמצעים. ברגע שיש ירידה
- 27 הבאתי מנהל מכירות להגדלתן" (עמ' 17 שו' 7-8).
- 28 62. דו"ח המכירות לשנת 2013 מוכיח כי במועד כניסת התובע לעבודה בחודש 10/13 מחזור
- 29 המכירות של הנתבעת עמד על סך של 1,627,000 ₪ בלבד, ולא 3,000,000 כפי שטען מר לב
- 30 (נספח ד' לתצהיר התובע, עמ' 5). נוכח הירידה הצפויה בהכנסות כאמור, קביעת רף של 1.5
- 31 מיליון ₪ לעניין זכאות לעמלות, הינו ריאלי. לעומת זאת, קביעת רף של 2.5 מיליון ₪, היינו
- 32 גידול של 65% בהכנסות הנתבעת, דהיינו פער לא ריאלי לגידול בהכנסות, בוודאי בתוך שנה,
- 33 כפי שאף ציין מר לב בתצהירו, כי נדרש זמן ללימוד המוצרים ומכירתם, וכי מכירות הנתבעת
- 34 אינן יכולות להימדד לאחר שנה (ס' 34 לתצהיר מר לב).
- 35 63. נוכח כל האמור לעיל, התובע הוכיח טענותיו בעניין מפתח העמלות וביסס את גרסתו,
- 36 שנתמכה אף בחלק מאמירות עד הנתבעת. טענות התובע מתקבלות.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

- 1 64. הוכח כי מפתח העמלות היה כפי שטען התובע, והנתבעת לא שילמה לתובע את העמלות
2 שלהן היה זכאי, חרף הסיכום עמו.
3 65. העמלות הן פועל יוצא של הכנסות הנתבעת.
4
5

הכנסות הנתבעת

- 6
7
8 66. בכתב התביעה העריך התובע את הכנסות הנתבעת בהתאם למיטב ידיעתו, אולם ללא
9 הסתמכות על דוחות כלשהם, זאת בהעדר גישה למסמכי הנהלת החשבונות של הנתבעת,
10 ומשלא קיבל מהנתבעת נתונים בעניין זה.
11 67. לטענת התובע, במסגרת ההליך, הנתבעת הגישה ארבעה דוחות שונים, כאשר בכל אחד מהם
12 נתונים אחרים, ומבלי שנתנה כל הסבר לפערים בין הדוחות.
13 68. התובע ערך טבלה שבה פירט את השינויים בין הדו"חות השונים ואת סך המכירות שנעשו
14 לשיטתו, על סך הצעות מחיר שהגיש או הזמנות רכש שהגיעו אליו (נספח ו' לתצהיר התובע).
15 69. בהתאם לטבלה, לשיטת התובע, מחזור המכירות של הנתבעת בשנים הרלוונטיות היו
16 כדלקמן: בשנת 2014: 3,214,000 ₪. בשנת 2015: 2,355,000 ₪. בשנת 2016: 2,891,000 ₪.
17 70. התובע טען כי נתונים אלו עולים מ"דו"ח תנועות" שמסרה הנתבעת המסגרת הליך גילוי
18 המסמכים בהליך זה, על דו"חות קודמים שבהם מצוינות מכירות בסכומים אחרים וגבוהים
19 מהמצוין בדו"ח התנועות ועל מכירות שהתובע זוכר את נתוניהם בוודאות.
20 71. הנתבעת טענה כי הכנסותיה השנתיות היו בהתאם לדו"ח רואי חשבון של הנתבעת מיום
21 11.6.17 (נספח 2 לסיכומי הנתבעת), כדלקמן. בשנת 2014: 2,687,703 ₪. בשנת 2015:
22 1,958,701 ₪. בשנת 2016: 2,486,171 ₪.
23 72. לטענתה, בשנים 2015,2016 התובע לא הגיע לרף המזכה אותו בתשלום עמלות, על פי המפתח
24 שטענה כאמור לעיל ומשכך לא קיבל תשלום בגין עמלות.
25 73. בשנת 2014 היקף המכירות של הנתבעת עלה על 2.5 מיליון ₪, אף לשיטתה, אולם, הנתבעת
26 לא שילמה לתובע עמלות בגין שנה זו. לטענת הנתבעת, התובע אינו זכאי לעמלות גם בשנה
27 זו, כיוון שמחזור זה כולל עסקאות ייצוא ואחרות אשר לתובע לא היה כל קשר וגישה אליהן.
28 74. יודגש כי בטופס ההודעה לעובד, על כל גרסאותיו, לא הוטלה הגבלה או תנאי כאמור. בטופס
29 צוין: "כי התובע יהיה זכאי לתוספת "מסך המכירות השנתיות של המעסיק", וזאת ללא כל
30 תנאי או חריג. משכך הנתבעת לא הייתה רשאית לקבוע זאת בדיעבד. היה עליה לשלם עמלות
31 לתובע על סך המכירות השנתיות. כולו.
32 75. הנתבעת אף לא עיגנה טענה זו במסמך או בנתונים כלשהם, ולא פירטה את הטענה, באיזה
33 סכום של עסקאות מדובר, כך שגם אם היה קיים תנאי או הגבלה כאמור, התובע יכול היה
34 לבחון אם בקיזוז עסקאות אלו, עדיין היה זכאי לעמלות בגין חציית הרף של 2.5 מיליון ₪.
35 76. חמור מכך, ככל שהנתבעת הייתה מעוניינת להחריג עסקאות מסוימות, היה עליה להפחית
36 את סכום היעד שממנו יהיה התובע זכאי לעמלות, בהתאם לחלקו בהכנסות הנתבעת, אולם
37 הנתבעת לא עשתה כן, ומשכך חזקה שלא התכוונה להחריג כלל.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

77. מכל מקום, בהעדר הגבלה כאמור, היה על הנתבעת לשלם לתובע עמלה, אף לשיטתה, אולם הנתבעת לא שילמה כל עמלה.

78. מר לב נחקר בעדותו ביחס לדוחות השונים שהגישה הנתבעת, וניתנה לו האפשרות להסביר את הפערים בין הדו"חות שהוגשו, או לדייק את סכומי ההכנסות לכל שנה, אולם מר לב לא נתן כל הסבר בעניין זה:

" ש. בהתייחס להכנסות השנתיות, אנחנו מחזיקים 4 צורות דיווח. יש את דוחות מע"מ שצירפת לתצהירי גילוי מסמכים וגם הוגשו לביהמ"ש. השני זה מכתב של רואה החשבון, נספח ב' לתצהיר שלך, השלישי זה נספח ט' לתצהיר התובע מייל ששלחת לתובע ושם דיווחת לו על המחזוריים השנתיים ונספח ז' לתצהיר התובע-דוחות מכירה פרטניים. הוא מדבר על הדיווחים של שנת 2014-2016. אתה יכול להסביר לי למה יש הבדלים בין דוח לדוח.

ת. לא. אני צריך ספציפי.

ש. מפנה לנספח 2 בתצהירך. רואה החשבון בשנת 2014 אומר שהמחזור השנתי 2,687,703. לעומת זאת אם אני לוקח את נספח ט' לתצהיר התובע "ההכנסות עמדו על 2,467,000 ₪" מה נכון.

ת. יכול להיות שגם זה וגם זה נכון. במכירות של החברה...

ש. אבל פה מדובר על מחזור.

ת. בנתון המכירות ובמחזור של החברה נכללים רכיבים כגון מכירת רכוש קבוע, מכונות, רכבים והכנסות מסוגים שונים של החברה. לכן סביר להניח שזו הסיבה להפרש שיש בשנת 2014 או בשנת 2016. הסכום הזה נכלל גם בדיווח. ביקשת סה"כ מכירות זה סה"כ מכירות. גם אם המספר שונה על פי הרכיבים הוא עדיין לא מגיע לסף על פי ההסכם. בנספח 2 לתצהיר שלי הסכום כן משפיע על המכירות ב-2014 ונראה שהסכום הושפע ממימוש רכוש קבוע או ממכירות רכב.

ש. אתה יכול להציג דוח שמאשר את הדברים שאתה אומר עכשיו.

ת. אין לי זמין כרגע. אני יכול לנתח ולהגיש.

ש. מפנה לנספח 2 בתצהירך, רואה החשבון כותב שמחזורי המכירות כוללים בין היתר ייצוא, חיובים ללקוחות עבור החזר עלות, הכנות ביצוע וחיובים עבור משטחים. אתה יכול לומר לי מה זה לא כולל.

ת. אין דבר כזה מחזור לא כולל, מחזור שמצוין באישור של רואה החשבון, במסמך שהוגש על ידו, מתיימר להציג את סך המכירות של החברה כפי שנרשמו בספרי החברה.

ש. כן אבל בד"כ כשרושמים כולל בין היתר, מתייחס גם לדברים שלא כלולים.

ת. דוח של רואה חשבון אמור להציג את סך הכל המכירות כפי שנרשמו בספרי החברה ולציין דברים שהם כלולים בתוכו, מעין ביאור. בנוסף לכך הוגשו דוחות מע"מ שאמורים לתת פירוט.

ש. יש לך השכלה חשבונאית.

ת. לא.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

- 1 ש. אנחנו מדברים פה על סכומים ועל מחזורים. מדוע לא הבאת תצהיר של רואה החשבון
2 שלך.
3 ת. אז מה זה נספח 2.
4 ש. למה לא הבאת אותו פה לעדות להצהיר.
5 ת. לא חושב שיש צורך.
6 ש. מפנה לדוחות המע"מ (הוגש בבקשה מיום 13/01/19) לדיווחים של כל שנת 2015.
7 החישוב השנתי יוצא לכאורה 2,045,525 ואם אני לוקח את נספח 2 שלך הרואה חשבון
8 לכאורה מציג 1,958,000. מה ההבדל. אם אמרת מקודם שזה כללי אז תסביר לנו את
9 ההבדל.
10 ת. (מחשב) ההפרש בין הסכום שמופיע בסיכום בדוח רואה החשבון בדוחות המע"מ זה
11 עסקאות ייצוא שהן פטורות ממע"מ או עסקאות אחרות שפטורות ממע"מ כמו מכירות
12 ייצוא או מכירת רכב שאין בהן מרכיב מע"מ.
13 ש. עשיתי את החשבון הזה ומה שאתה אומר הוא לא נכון. יש פה סכומים ללא מע"מ
14 שבהם יש סכומים שפטורים ממע"מ מעבר ל-120,000 ₪ ואפילו 180,000 ₪. יש לך הסבר
15 אחר.
16 ת. לא יודע הסבר אחר.
17 ש. ז"א שאתה לא יודע לומר לי כרגע מה נכון ומה לא, האם דוחות רואה החשבון או
18 המע"מ.
19 ת. שניהם נכונים רק צריך לנתח אותם נכון (עמ' 17 שו' 22- עמ' 18 שו' 31) (דגש ש.ש.).
20 79. מר לב לא ידע להסביר את השוני בין הדו"חות שהוגשו, ועל אף שמסר כי הוא יכול לנתח
21 ולהגיש, הסבר לפער בין הדו"חות (עמ' 18 שו' 7) מר לב לא עשה כן ולא הגיש דבר.
22 80. הנתבעת אף לא הביאה לעדות את רואה החשבון שערך את המסמכים ויכול היה לתת
23 מענה לשאלות התובע בעניין זה. מר לב ציין שלא ראה צורך להביא אף שהוא עצמו נעדר
24 השכלה חשבונאית. בהתאם להלכה הפסוקה, אי הבאת עד חיוני לליבת המחלוקת יראוה
25 כאילו לו הובא היה מעיד לחובתה.
26 81. נספח 2 לסיכומי הנתבעת, דו"ח מכירות שערך רו"ח ושעליו מבקשת הנתבעת להסתמך
27 בסיכומיה, משקף את: "פירוט מחזורי המכירות של החברה, הכולל, בין היתר, ייצוא,
28 חיובים ללקוחות עבר החזר עלות תכניות והכנות לביצוע וכן חיובים עבור משטחים וכו'".
29 82. בהתאם לטופס ההודעה לעובד (בכל הגרסאות שהוגשו), היה על הנתבעת לחשב את
30 העמלה על בסיס "סך המכירות השנתיות של הנתבעת". נוכח הניסוח לעיל, לא מדובר
31 בסך המכירות ומשכך לא ניתן להסתמך על מסמך זה.
32 83. התובע צרף כנספח ו' לתצהירו, טבלה שבה פורטו השינויים בין הדו"חות השונים ואת סך
33 המכירות שנעשו לשיטתו, על סך הצעות מחיר שהגיש או הזמנות רכש שהגיעו אליו.
34 הנתבעת לא חקרה את התובע על טבלה זו או על טענותיו בהקשר אליה, וטענותיו לא
35 נסתרו והוכחו. לפיכך, טענות התובע בעניין הכנסות הנתבעת, כעולה מנספח ו' -

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

1 מתקבלות. יודגש כי עד הנתבעת סתר עצמו ולא ידע להסביר כלל לפיכך גרסת הנתבעת
2 קרסה מעצמה ובוודאי שנסתרה ע"י התובע.
3 84. על כן כאמור, בוססו טענות התובע בדבר הכנסות החברה בשנים נשוא ההליך.
4 85. הכנסות הנתבעת בשנים הרלוונטיות, היו כדלקמן. בשנת 2014 : 3,2140,000 ₪. בשנת
5 2015 : 2,355,000 ₪. בשנת 2016 : 2,891,000 ₪.
6 86. לאור מסמכים אלו, יחושבו העמלות שלהן זכאי התובע.
7 87. התובע זכאי לעמלות בגין מכירה, בהתאם לסכומים הבאים.
8 88. עבור שנת 2014 : 37,850 ₪ (1 מיליון * 2% + 714,000 ₪ * 2.5%). עבור שנת 2015 : 17,100
9 ₪ (855,000 ₪ * 2%). עבור שנת 2016 : 29,775 ₪ (1 מיליון * 2% + 391,000 ₪ * 2.5%).
10 89. **הנתבעת תשלם לתובע בגין עמלות עבור השנים 2014-2016 סך של 84,725 ₪.**

השלמת הפרשות לגמל

11
12
13
14 90. התובע טען כי במשך כל תקופת העסקתו, הנתבעת הפרישה לגמל 7% משכרו. היות
15 שהנתבעת לא שילמה עבור עמלות כאמור לעיל, עליה להשלים את ההפרשות לגמל, בגין
16 רכיב העמלות. התובע הפנה בעניין זה לע"ע (ארצי) 300048/98 **עובדיה סימון נ' הסתור**
17 **בע"מ**. בהתאם לחישוב המשוער בכתב התביעה, מדובר בסך של 7,700 ₪. בהתאם לחישוב
18 המתוקן שבתצהירי התובע, מדובר בסך של 5,930.75 ₪.
19 91. הנתבעת טענה כי בניגוד לטענת התובע, הוא אינו זכאי לתשלום עמלות, ועקב כך אינו
20 זכאי להפרשים בגין גמל. עוד טענה הנתבעת כי גם אם התובע היה זכאי לתשלום כלשהו,
21 התובע לא לקח בחשבון את הרף המקסימלי להפרשה, שהוא השכר הממוצע במשק.
22 משכך, טענה הנתבעת כי התובע אינו זכאי להפרשות.
23 92. הנתבעת לא חלקה בטיעוניה כי ככל שהתובע היה זכאי לעמלות, היה על הנתבעת להפריש
24 מסכומים אלו לגמל.
25 93. משקבענו לעיל שהתובע זכאי להפרשי שכר בגין עמלות כפי שסוכם עמו בדבר שיעור
26 שכרו. אזי התובע אף זכאי להפרשים בגין גמל על עמלות אלו.
27 94. הנתבעת טענה עוד כי התובע לא לקח בחשבון את הרף המקסימלי להפרשות. הנתבעת לא
28 ציינה מהו השכר הממוצע במשק, ולא הוכיחה כי שכרו של התובע, בצירוף העמלות, עלה
29 על שכר זה. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מטענה זו, המתישבת עם הוראות הצו.
30 95. השכר הממוצע במשק בתקופות הרלוונטיות לתביעה היה כדלקמן : בשנת 2014 : 8,955
31 ₪. בשנת 2015 : 9,123 ₪. בשנת 2016 : 9,334 ₪.
32 96. שכרו של התובע, ללא עמלות, עמד על סך של 8,000 ₪.
33 97. הנתבעת לא חלקה על כך שהיה עליה להפריש 7% לגמל, כעולה מתלושי השכר.
34 98. משכך, על הנתבעת להפריש לגמל 7% בגין הפער שבין השכר ששולם, לבין השכר הממוצע
35 במשק.
36 99. מדובר בהפרש של 40,944 ₪ עבור שנים 2014-2016. 7% מסכום זה שווה ל- 2,866 ₪.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

- 1 100. נוכח כל האמור, הנתבעת תשלם לתובע הפרש בגין הפרשות לגמל בסך של 2,866
2 .נח.
3
4
5 **השלמת הפרשות לפיצויי פיטורים**
6
7 101. התובע טען כי על פי הוראות צו ההרחבה לביטוח פנסיוני ולהורות חוק פיצויי
8 פיטורים, תשל"ג-1973, הוא זכאי להפרשות עבור פיצויים בשיעור של 8.3% מהשכר.
9 בהתאם לתחשיב בכתב התביעה, הוא זכאי להשלמת הפרשות בסך של 9,131 ₪. בהתאם
10 לתחשיב בתצהיר, התובע זכאי לסך של 7,060 ₪.
11 102. הנתבעת טענה כי התובע אינו זכאי לתשלום עמלות, ועקב כך אינו זכאי להפרשים
12 בגין פיצויי פיטורים. הנתבעת לא סתרה חישובי התובע, ולא הגישה חישוב אחר מטעמה.
13 103. מאחר והתקבלה טענת התובע לזכאות לעמלות, יש לקבל טענת התובע בגין רכיב
14 הפרש פיצויי פיטורים.
15 104. חישובי התובע בכתב התביעה נשענו על הערכה בלבד, ומשכך יש לקבל את תחשיב
16 התובע בתצהירו, המבוסס על המסמכים שהוגשו ועל הכנסות שידועות לתובע.
17 105. **הנתבעת תשלם לתובע סך של 7,060 ₪ בגין השלמת פיצויי פיטורים.**
18
19 **הפרשים בגין פדיון חופשה**
20
21 106. התובע טען כי בהתאם לסעיף 10 לחוק חופשה שנתית, תשי"א-1951 "א" (א)
22 המעסיק חייב לשלם לעובד בעד ימי החופשה דמי חופשה בסכום השווה לשכרו הרגיל".
23 התובע הפנה לפס"ד ע"ע עובדיה סימון גם בעניין זה, וטען כי בהתאם לפסק הדין, השכר
24 הרגיל לעניין חופשה שנתית כולל עמלות וכל תמורה עבור עבודה בשעות הרגילות.
25 107. התובע טען כי כיוון שהנתבעת לא שילמה את העמלות שלהן היה זכאי, ממילא
26 הנתבעת לא חישבה את העמלות כחלק מהשכר, לצורך תשלום עבור ימי חופשה. בנסיבות
27 אלה עתר התובע לתשלום סך של 5,635 בהתאם לחישוב בכתב התביעה, ולחילופין לסך
28 של 4,746 בהתאם לחישוב בתצהיר.
29 108. הנתבעת טענה כי בניגוד לטענות התובע, הוא אינו זכאי לתשלום עמלות, ועקב כך
30 אינו זכאי להפרשים בגין דמי חופשה או פדיון חופשה.
31 109. משהתקבלו טענות התובע בנוגע לעמלות, הרי שהתובע זכאי אף להפרשים בגין
32 אופן חישוב דמי החופשה.
33 110. כאמור, חישובי התובע בכתב התביעה נדחו, ונקבע כי יש להעדיף את התחשיב
34 שבתצהיר המבוסס על נתונים ומסמכים.
35 111. **הנתבעת תשלם לתובע הפרש בגין דמי חופשה בסך של 4,746 ₪.**
36
37

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

העדר שימוע

- 1
2
3
4 112. התובע טען כי פוטר מבלי שנערך לו שימוע כדין, ומבלי שנפרשו בפניו מבעוד מועד
5 הטעמים העומדים ביסוד ההחלטה לסיים את העסקתו.
6 113. לטענתו, בתאריך 29.12.16 נפגש עם מר לב, באופן שגרתי, לשיחה שוטפת.
7 במהלך השיחה מר לב טען שיש חוסר בהזמנות. התובע השיב שהחברה לא מצליחה לספק
8 את ההזמנות ללקוחות החברה, ובמצב זה קשה לגייס לקוחות חדשים. בכך הסתיימה
9 השיחה, מבלי שנאמר לתובע כי הנתבעת מתכוונת לסיים את העסקתו.
10 114. בתאריך 8.1.17 התקיימה שוב שיחה בין התובע למר לב, הצדדים עברו על טבלת
11 התכניות שהתובע הכין, ודיברו על ענייניה השוטפים של הנתבעת. מר לב הליון על מצבה
12 הכלכלי של הנתבעת וטען שוב לחוסר בלקוחות ובהזמנות. גם באותה שיחה לא נאמר
13 לתובע כי הנתבעת מתכוונת לסיים את העסקתו.
14 115. בתאריך 9.1.17 קיבל התובע מכתב "הודעה על סיום העסקה". במכתב לא צוין
15 ולו ברמז מהי הסיבה שהביאה להחלטת הנתבעת.
16 116. התובע טען כי גרסתו, אשר פורטה בתצהיר שהגיש, לא נסתרה בעדותו, והוא
17 אישר בעדותו את האמור בתצהיר.
18 117. באשר לגרסת הנתבעת בעניין סיום העסקת התובע טען התובע כי היא נסתרה
19 בעדות מר לב, בין היתר בעניין מהות הפגישות, מועד קיומן, פרוטוקול השימוע, המייל
20 שנשלח לעובדת מיכל מלך (להלן: "הגב' מיכל") והסיבה לסיום העסקת התובע.
21 118. התובע הפנה לפסיקה וטען כי הנתבעת התנהלה שלא כדין כיוון שלא הודע לו
22 מראש ובמפורש על כך שנסקלת האפשרות לפטרו, לא נמסרו לו הנימוקים ועיקרי הטענות
23 כלפי תפקודו, כשאלה חיוניים על מנת שהשימוע יגשים את תכליתו ולא ניתן לו זמן סביר
24 להיערך לשימוע, התובע לא הוזמן לשימוע, לא נערך לו שימוע והוא לא קיבל פרוטוקול
25 שימוע. לפיכך, לא התקיימו הסממנים שהתוותה הפסיקה בקשר עם שימוע.
26 119. עוד טען התובע כי ממכתב הפיטורים עולה שלא נערך לתובע שימוע כדין, אלא
27 שיחת עבודה רגילה ושגרתית, אשר בדיעבד בקשה הנתבעת להגדירה כשיחת שימוע.
28 120. לטענת התובע, הוא פוטר מאחר שעמד על זכותו לקבל את טופס ההודעה לעובד
29 שעליו חתם בתחילת העסקתו, או העתק של מסמך זה, וכן נתונים מהנהלת החשבונות של
30 הנתבעת, לצורך בחינת זכאותו לעמלות. לטענתו אף הוכח כי טענת הנתבעת שלפיה התובע
31 לא הליון על כך שלא משולמות לו העמלות כביכול, במשך כל תקופת עבודתו, אינה נכונה
32 ויש לדחותה.
33 121. הנתבעת טענה כי היקף המכירות שלה לא עלה בתקופת עבודתו של התובע, ואף
34 ירד בשנת 2015. למרות זאת, הנתבעת נוהגת לתת לעובדיה הזדמנות אמיתית להוכיח את
35 עצמם ומתוך הבנה שלא ניתן למדוד את מכירות הנתבעת לאחר חצי שנה ואף לא שנה,
36 שכן לימוד המוצרים ומכירתם לוקח זמן רב. לכן, למרות שהתובע לא הצטיין בעבודתו,

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

- 1 ולמרות ירידת המכירות בשנת 2015, הנתבעת החליטה להמשיך להעסיק את התובע גם
2 בשנת 2016.
- 3 122. בשנת 2016 מחזור המכירות של הנתבעת עלה, והנתבעת ראתה אור בקצה
4 המנהרה בכל הקשור להעסקתו של התובע, ולכן המשיכה את העסקתו גם לתחילת 2017.
5 123. לגרסתה, בתחילת שנת 2017, לאחר שהנתבעת ערכה שינויים ארגוניים ובכללם
6 רצתה הנתבעת להגדיל את מחזור המכירות, ולאחר שהבינה כי לא תוכל לעשות זאת
7 באמצעות התובע, הוחלט לזמנו לשיחת שימוע. הנתבעת אינה מפטרת כלאחר יד, מעולם
8 לא פיטרה עובד, והזמינה את התובע לשיחת שימוע שהתקיימה ביום 29.12.16.
- 9 124. אין בידי הנתבעת מסמך זימון לשימוע או פרוטוקול שימוע וכאלה לא הוצגו.
10 אולם ביום 29.12.16 שלח מר לב למנהלת המשרד, הגב' מיכל, דואר אלקטרוני לפיו
11 התקיימה לתובע שיחת שימוע ונקבעה שיחה נוספת.
- 12 125. לטענת הנתבעת, בשיחה מיום 29.12.16 הוסבר לתובע כי הנתבעת אינה מרוצה
13 מהיקף המכירות, והיא רוצה להגדילן. התובע התבקש להגיב לטענות וכך היה. בשיחה זו
14 ניתנה לתובע הזדמנות נוספת, ומר לב ביקש מהתובע להגיש תוך מספר ימים תכנית
15 להגדלת המכירות. ככל הנראה, התובע, אשר היה מעוניין בפיטוריו, לא העביר לנתבעת
16 תכנית שכזו. ביום 8.1.17 שוחח מר לב עם התובע פעם נוספת, והבין כי התובע לא מעוניין
17 לשתף פעולה עם דרישות הנתבעת, ולמעשה ביקש שהנתבעת תפטר אותו. הנתבעת
18 הדגישה כי התובע לא ביקש שהנתבעת תפטר אותו, אך אי ביצוע התכנית כפי שהתבקש,
19 כמוה להבנתה כבקשה לפיטורים.
- 20 126. בתאריך 8.1.17 המציאה הנתבעת לתובע מכתב פיטורים.
- 21 127. התובע המשיך לעבוד בתקופת ההודעה המוקדמת, מבלי שטען בתקופה זו כי
22 הנתבעת לא ערכה לו שימוע, ומבלי שהביע כל טרענה לגבי האמור במכתב הפיטורים.
23 התנהלות זו של התובע מוכיחה לגרסת הנתבעת את טענות הנתבעת לעניין השתלשלות
24 העניינים.
- 25
- 26 **ההזמנה לשימוע ומועד עריכת השימוע – דיון**
- 27
- 28 128. עיון בטענות הצדדים הביאנו למסקנה כי יש להעדיף גרסת התובע, אף בעניין זה
29 כפי שיפורט ויבוסס להלן.
- 30 129. אין מחלוקת כי לא נמסרה לתובע הזמנה לשימוע בכתב. הנתבעת לא הציגה
31 מסמך כזה.
- 32 130. בתצהיר מר לב ובסיכומי הנתבעת נטען כאמור כי שיחת השימוע התקיימה ביום
33 29.12.16.
- 34 131. בניגוד לכך, במסגרת עדותו מסר מר לב גרסה שונה לחלוטין בדבר מועד קיום
35 השימוע, כך: "הזימון לשימוע נעשה במהלך פגישה שקוימה בסוף דצמבר 2016". אין מסמך
36 כתוב ("עמ' 19 ש' 1") בהמשך נשאל מר לב שוב על מועד השימוע ומועד ההזמנה לשימוע,

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

- 1 כך: "ש. מתי היה השימוע? ת. ב 8.1.17" לשאלה מתי הודע לתובע על השימוע, השיב:
2 "שבוע לפני, ב-29 לחודש" (עמ' 19 ש' 10-14).
- 3 132. מר לב סתר גרסת הנתבעת ביחס למועד קיום השימוע, וממילא סתר את הטענה
4 למועד ההזמנה לשימוע, בכך שטען כי ההזמנה נמסרה במהלך שיחה ביום 19.12.16,
5 והשימוע עצמו התקיים ביום 8.1.17.
- 6 133. גרסת הנתבעת נסתרה ע"י העד מטעמה ודי בכך כדי להעדיף את גרסת התובע.
7 134. עוד, הנתבעת אישרה כי לא נמסרה לתובע הודעה בכתב על מועד השימוע, ככל
8 שהתקיים, ומשכך, לא ניתן להוכיח מתי קיבל התובע הודעה על מועד השימוע, האם נמסר
9 לו כי זכותו להיות מיוצג בשימוע באמצעות עו"ד ומהן העילות לקיום השימוע והאם ניתן
10 לו די זמן להיערך.
- 11 135. במכתב הפיטורים כתבה הנתבעת: "בהמשך לשיחה אותה קיימנו בתאריך
12 29/12/16 וכן בתאריך 8/1/17, לצערנו אנו מודיעים לך על סיום יחסי עובד – מעביד ביננו.
13 סיום עבודתך בחברה ייכנס לתוקף על פי הקבוע בחוק בתום תקופת ההודעה המוקדמת
14 בת חודש ימים, קרי ב- 8/2/2017...".
- 15 136. כאשר מר לב עומת עם האמור במכתב הפיטורים, הוא הציג לפתע גרסה חדשה
16 ושונה לחלוטין, לפיה התקיימה פגישה נוספת במהלך חודש נובמבר. גרסה זו לא הוזכרה
17 כלל קודם לכן, והנתבעת אף לא שבה עליה בסיכומים, ולא בכדי.
- 18 137. בהתאם לגרסה זו: "בפגישה קודמת שנערכה במהלך חודש נובמבר התבקש
19 התובע להגיש תוכנית עבודה הנותנת מענה לקשיי החברה ולשיפור היקפי המכירות.
20 תכנית מפורטת ומסודרת. הוקצב לך זמן וחזרתי וביקשתי לקבל תוצאות וקיוויתי
21 שבסוף חודש ימים אוכל לקבל תכנית כזו מסודרת. על כך הייתה הפגישה בסוף חודש
22 דצמבר ועל כך חזרנו בפגישה שנערכה כעבור שבוע ימים לאחר כן במהלך השימוע" (עמ'
23 19 ש' 9-5) (דגש ש.ש.).
- 24 138. על מנת לעגן טענת הנתבעת לפיה ביום 29.12.16 התקיימה לתובע שיחת שימוע,
25 הגישה הנתבעת העתק של מייל שלטענתה נשלח לגבי מיכל בתאריך 29.12.16 ולפיו:
26 "מיכל, היום, 29/12/16 בשעה 14:30 נערך שימוע לעובד, ובמהלכו הוצגה חוסר שביעות
27 רצון מהביצועים הנמוכים מאד ומהירידה המתמשכת בהיקף המכירות של החברה,
28 במיוחד בתקופת עבודתו בשנים האחרונות. הן הוסבר לו כי עלות שכרו הגבוהה והמגיעה
29 לכדי כ-15,000 ₪ לחודש איננו עומד ביחס להיקף ההזמנות והלקוחות של החברה. סוכם
30 כי נקיים שיחה נוספת בתחילת שבוע הבא" (נספח 3 לסיכומי הנתבעת).
- 31 139. מר לב טען בעדותו כי העתק המייל נשלח בזמן אמת גם לתובע: "יש סיכום
32 שהופץ גם למישאל..". (עמ' 19 ש' 17).
- 33 140. ואולם מעיון במייל שהוגש, עולה כי נשלח לגבי מיכל בלבד ולא נשלח גם לתובע.
34 141. הנתבעת לא הוכיחה כי מדובר במייל שאכן נשלח לגבי מיכל בזמן אמת, ולא הביא
35 את הגבי מיכל לעדות.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

142. בהתאם לפסיקה, אי הבאת עדה שהייתה יכולה להעיד לטובת צד, חזקה כי
עדותה לא הייתה תומכת בגרסתו. אי הבאתה לצורך עדותה לפיה קיבלה מייל זה בזמן
אמת, ייזקף לחובת הנתבעת.
143. התובע אישר שהתקיימה שיחה במועד זה, אולם טען כי מדובר בשיחה שגרתית,
כחלק מההתנהלות הרגילה במסגרת עבודתו.
144. לא הוכח כי התובע היה מודע בזמן אמת לכך שהנתבעת ביקשה להגדיר שיחה זו
כשיבת שימוע, או כהתראה כלשהי לסיום עבודתו הצפוי. כאמור התובע לא הוזמן
לשימוע, ואף לא נמסר לו פרוטוקול הישיבה.
145. במייל צוין כי ביום 29.12.16 הוצגה לתובע "חוסר שביעות רצון" מהתנהלותו,
אולם לא נרשם כי ניתנה לתובע הזמנות להגיב לדברים וככל שניתנה לו ההזדמנות, מה
הייתה תגובתו. אף במסמך זה אין ולו במקצת הנדרש על פי הפסיקה בשיקוף ישיבת
שימוע.
146. מר לב נשאל בעדותו מדוע המייל נשלח למיכל, מנהלת חשבונות של הנתבעת,
אשר עובדת פעם-פעמיים בשבוע.
147. מר לב השיב: **"היא זו שתערוך את גמר החשבון... היא זו שמטפלת בנושא הזה
ולכן קיבלה את הסיכום"** (עמ' 19 שו' 21). ואולם, לא מדובר במכתב סיום העסקה, שאז
תשובה זו מתיישבת עם השכל הישר, אלא לפי המייל הסיכום הוא שנקבעה פגישה נוספת.
בנסיבות אלה, אין כל הצדקה או רציונל לשליחת המייל דווקא למנהלת החשבונות לצורך
גמר חשבון.
148. חרף העובדה שבעדותו ציין מר לב כי סיכום השיחה מיום 29.1.12 נשלח
ל"הנהלת חשבונות" (עמ' 19 שו' 18) והגם שאישר כי הגב' מיכל עבדה פעם-פעמיים בשבוע,
בסיכומיה טענה הנתבעת כי מדובר ב"מנהלת המשרד".
149. מכל מקום כלל לא הוכח כי המייל אכן נשלח בזמן אמת. המייל כאמור לא נשלח
לתובע, ואין בו כדי להוכיח טענות הנתבעת כלל. אף ככל שהמייל אכן נשלח בזמן אמת,
היינו ביום 29.12.16, הוא נשלח על מנת שהנתבעת תוכל לטעון לאחר מכן כי ערכה לתובע
שימוע. אולם כאמור, התובע לא הוזמן לשימוע, לא הודע לו כי מדובר בשימוע, אם תוך
כדי השיחה, ואם לאחריה, הוא לא קיבל פרוטוקול של השימוע, וכאמור מר לב בחקירתו
טען כי השיחה מיום 29.12.16 הייתה **הזמנה לשימוע**, ולא השימוע עצמו.
150. מר לב טען כי השימוע התקיים ביום 8.1.17. אולם התובע לא קיבל פרוטוקול של
שיחה זו, וכזה לא הוצג. במייל כאמור נטען כי שיחת השימוע התקיימה דווקא ביום
29.12.16.
151. התובע הוכיח כי לא נערך לו שימוע ולא הוזמן כדין לשימוע. גרסת הנתבעת
הופרכה כליל. משכך זכאי לפיצוי בעילה זו.
- העילות לקיום השימוע**
152. הנתבעת טענה כי לא הייתה מרוצה מהיקף המכירות בתקופת עבודת התובע,
ומשכך החליטה לפטרו.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

- 1 153. בניגוד לאמור, בתצהיר הנתבעת ובסעיף 22 לסיכומי הנתבעת, נטען כי בשנת 2016
2 מחזור המכירות של הנתבעת עלה, הנתבעת "ראתה את האור בקצה המנהרה" ועל כן
3 המשיכה להעסיק את התובע גם בשנת 2017.
4 154. טענות אלו סותרות זו את זו ואינן יכולות להתקבל.
5 155. מנספח 2 לסיכומי הנתבעת עולה כי אכן היקף המכירות של הנתבעת בשנת 2016
6 גדל ועמד על 2,486,171 ₪, לאחר שבשנת 2015 היקף המכירות עמד על 1,958,701 ₪.
7 156. הוכח כי הנתבעת לא הייתה מאוכזבת מנתוני המכירות בשנת 2016, ועל כן לא
8 הייתה כל הצדקה לקיים לתובע שיחת שימוע בדצמבר 2016.
9 157. גם הגרסה החלופית של הנתבעת, לפיה שיחת השימוע התקיימה ביום 8.1.17,
10 וההזמנה לשימוע הייתה ביום 29.12.16 דינה להידחות. בעת ההזמנה לשימוע על פי גרסה
11 זו, טרם החלה שנת 2017 וכאמור בשנת 2016 היקף המכירות של הנתבעת גדל, והנתבעת
12 החליטה להמשיך להעסיקו גם בשנת 2017. במייל מיום 29.12.16 שעל פי טענת הנתבעת
13 שלח מר לב לגב' מיכל, צוין כי שכרו של התובע עמד על 15,000 ₪ לחודש.
14 158. יודגש כי עניין זה כלל לא הוזכר בכתבי הטענות כעילה לפיטוריו.
15 159. אף אין מחלוקת כי שכרו של התובע עמד על סך של 8,000 ₪.
16 160. עוד, מכתבי הטענות לא עולה כי הנתבעת החליטה לוותר על משרה זו, אלא כי
17 הבינה שלא תגדיל את היקף המכירות עם התובע, ועל כן ביקשה להחליפו, היינו שלא
18 מדובר בפיטורי צמצום, והנתבעת התכוונה להעסיק עובד אחר תחתיו, כך ששכרו של
19 התובע לא היה הסיבה לפיטוריו. הנתבעת הציגה מספר גרסאות סותרות. גרסתה נדחית.
20 161. לעומת זאת, התובע טען כי הרקע לפיטוריו היה עמידתו על קבלת העתק מטופס
21 ההודעה לעובד, ובקשתו לקבל את העמלות שסוכמו. הנתבעת לא סתרה טענה זו. טענתו
22 מתקבלת.
23 162. התובע הציג גרסה סדורה ואמינה לפיה פוטר מבלי שהודע לו מראש כי נשקלת
24 אפשרות לפטרו, מבלי שנמסרו לו הנימוקים והטענות כלפיו, מבלי שניתן לו זמן סביר
25 להיערך לשימוע, מבלי שהוזמן לשימוע, מבלי שהתקיים שימוע בעניינו, ומבלי שניתן לו
26 פרוטוקול לאחר קיום שימוע.
27 163. יש להעדיף את גרסת התובע שהוכחה, לפיה מר לב קיים עמו שיחות עבודה
28 רגילות, במהלך הרגיל של העבודה, וכי הסיבה לפיטוריו הייתה העמידה על זכותו לקבל
29 העתק חתום מטופס ההודעה לעובד, ומבקשתו לקבל עמלות בהתאם להסכמות הצדדים.
30 164. התובע עתר לתשלום פיצוי בגובה 6 חודשי עבודה נוכח הפרת זכות הטיעון וחובת
31 השימוע באופן מלא, זאת בשים לב לכך שבעת הפיטורים התובע היה בן 64, ולכך שמאז
32 ועד למועד הגשת הסיכומים, התובע לא מצא עבודה אחרת, חרף מאמציו בעניין זה.
33 165. בשל כלל נסיבות העניין, כמפורט בהרחבה לעיל, הן בשל אופן הפיטורים והן בשל
34 העדר עילת פיטורים, מצאנו כי יש לקבל את טענות התובע במלואן.
35 166. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר ששקלנו הנסיבות הספציפיות המפורטות לעיל
36 הנתבעת תשלם לתובע פיצוי בסך של 50,000 ₪ בגין אי הזמנה לשימוע, ואי עריכת
37 שימוע כדין או בכלל.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36

אי מתן הודעה על תנאי העסקה

167. התובע טען כי הוכח שהנתבעת לא מסרה לו את ההודעה על תנאי העסקה שעליה חתם, סמוך לאחר תחילת העסקתו. לטענתו, הנתבעת לא סתרה טענתו לפיה ההודעה / ההסכם שעליו חתם סמוך לאחר תחילת עבודתו לא נמסרו לו.

168. התובע הפנה לסעיף 1 לחוק הודעה לעובד ולפסיקה וטען כי במקרה זה נגרם לו עוול עצום נוכח אי מסירת ההודעה, שכן ככל שהייתה נמסרת לו הודעה בתוך 30 ימים ממועד תחילת עבודתו, כדין, המחלוקות, לגבי תנאי העבודה המוסכמים, היו נמנעות. לטענת התובע, למקרים אלה כיוון המחוקק אשר קבע פיצוי ללא הוכחת נזק בגין הפרת חוק זה. לחילופין טען התובע כי טופס ההודעה שנמסר לו, שאינו משקף את התנאים שסוכמו עמו, נמסר לו לאחר חודשים רבים, ואין בו כדי לרפא את הפגם של אי מתן הודעה עם תחילת העבודה. בשל כך לטענתו הוא זכאי לפיצוי לדוגמא, ללא הוכחת נזק, בסך של 5,000 ₪, נוכח התנהלות הנתבעת.

169. הנתבעת טענה כי התובע חתם על סיכום תנאי העסקתו והיה מודע לתנאים עליהם חתם, ומשכך דין התביעה בגין רכיב זה להידחות.

170. טענות התובע לפיהן טופס ההודעה לעובד שהגישה הנתבעת אינו הטופס שניתן לתובע בראשית העסקתו, ועליו חתם, התקבלו כפי שהורחב לעיל בסוגיית בסיס העמלות. משקיבלנו טענת התובע לפיה פוטר לאחר שעמד על בקשתו לקבל העתק חתום של טופס ההודעה על תנאי העסקתו, לצורך בחינת זכאותו לעמלות, יש לקבל את התביעה בגין רכיב אי מתן הודעה לעובד כחוק- לא בכלל וודאי לא במועד בחוק.

171. על כן הנתבעת תשלם לתובע פיצוי בסך 5,000 ₪ בגין אי מסירת טופס הודעה לעובד.

רכב מטעם הנתבעת

172. בשולי הדברים יצוין כי התובע טען בתצהירו שהנתבעת החליפה את הרכב שנתנה לו ברכב אחר, זול יותר, על מנת לפגוע בו.

173. הנתבעת הפנתה להסכם השימוש ברכב שעליו חתומים הצדדים וטענה כי אין בהסכם התחייבות לסוג רכב מסוים.

174. הנתבעת טענה כי "טענות התובע בעניין זו מוכיחות כי התובע חותם על מסמכים ושוכח את תוכנם ו/או שוכח כי חתם עליהם, כמוה לעניין סיכום תנאי העבודה". טוב היה לולא נטענה טענה זו כלל, שכן התובע לא טען כי הנתבעת התחייבה לרכב מסוים או כי הדבר היה בניגוד להסכם השימוש ברכב שעליו חתם. טענות התובע בעניין זה נטענו על מנת לבסס ולהוכיח גרסתו בדבר התנהלותה הבלתי נאותה של הנתבעת כלפיו.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

175. יצוין כי הנתבעת לא הכחישה טענות התובע בעניין זה, לפיהן הנתבעת אכן החליפה את רכבו לרכב פשוט וזול יותר ומשכך עובדתית טענתו הוכחה ומתקבלת.

התנהלות התובע במהלך ימי ההודעה המוקדמת

176. הנתבעת טענה כי עם פיטוריו של התובע, החל התובע במסע העברת נתונים, אשר מהווים סודות מסחריים ותמחירים של הנתבעת לדואר האלקטרוני האישי שלו ושל גורמים זרים אחרים, חיצוניים לחברה. הנתבעת טענה כי שלחה לתובע מיילים בעניין זה אך הוא הכחיש התנהלות זו בתוקף. לטענת הנתבעת, התנהלות התובע כאמור מוכיחה שהתובע רצה בפיטוריו, כי התובע פעל מאחורי גבה של הנתבעת ולא השקיע את כל מרצו בעבודתו בנתבעת, דבר אשר הביא בסופו של יום לפיטוריו.

177. אולם הנתבעת לא הוכיחה טענתה כלל. הנתבעת הגישה מיילים ששלחה לתובע בעניין זה, אולם אין בהם כדי להוכיח את הטענה כי התובע אכן פעל כאמור, חרף הכחשתו הנמרצת.

178. התובע לא מצא עבודה חלופית עד למועד הגשת סיכומיו, ומשכך לא נגרם לנתבעת כל נזק, אף לו היה התובע שולח מיילים המהווים סודות מסחריים, מה שלא הוכח כלל.

179. בנוסף, אף אם טענה זו הייתה מוכחת, משמדובר לטענת הנתבעת בהתנהלות התובע לאחר פיטוריו אין בה כדי ללמד על כך שרצה בפיטוריו. גם טענה זו מוטב לולא הייתה נטענת.

עוגמת נפש

180. התובע טען כי בהתאם לפסיקה, הפיצוי בגין נזק שאינו ממוני נועד לפצות על עוגמת הנפש ועל הפגיעה בכבוד האדם של העובד שזכותו להישמע הופרה. התובע טען כי נוכח הפגם המשמעותי בהליך הפיטורים, משחובת השימוע הופרה באופן מלא וכיוון שהפיטורים היו מטעמים שאינם ענייניים, ולכלל הנסיבות, יש להורות על פיצוי בסך 8,000 ₪.

181. בהתאם לפסיקה, הפיצוי בגין עוגמת נפש ניתן במשורה ובמקרים חריגים.

182. נוכח הפיצוי בגין הפרת חובת השימוע, אשר במסגרתו נלקחו בחשבון כלל השיקולים, לרבות גילו של התובע, הנזק שנגרם לו, העדר עילת פיטורים וכו', אין מקום לפיצוי נוסף בגין עוגמת הנפש שנגרמה לתובע, כרכיב עצמאי ונפרד, לעניין הפרת זכות השימוע.

183. אולם התובע התייחס לעגמת הנפש נוכח מסירותו בעבודתו והיותו מופתע לדרך התנהלות הנתבעת. עניין זה מצדיק פיצוי שכן התובע הוכיח כי התנהלות הנתבעת מתחילת העסקתו, לרבות בעניין ההודעה לעובד, ובמהלכה בהחלט גרמה לו עגמת נפש.

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

1 184. נוכח העובדה שעוגמת הנפש נלקחה בחשבון לעניין גובה הפיצוי בגין אי עריכת
 2 שימוע והתנהלות הנתבעת בעניין פיטורי התובע. **תשלם הנתבעת בגין עגמת נפש סך של**
 3 **3,000 ₪.**

סוף דבר

- 4
5
6
7
8 185. התביעה נדחת ביחס לפיצויים בגין עוגמת נפש.
9 186. הנתבעת תשלם לתובעת בגין הרכיבים המפורטים מטה:
10 א. בגין עמלות עבור השנים 2014-2016 סך של 84,725 ₪
11 ב. בגין השלמת הפרשות לגמל סך של 2,866 ₪
12 ג. בגין השלמת הפרשות לפנסיה סך של 7,060 ₪.
13 ד. בגין השלמת דמי חופשה סך של 4,746 ₪.
14 ה. בגין פיטורים ללא עריכת שימוע סך של 50,000 ₪.
15 ו. בגין אי מתן הודעה על תנאי העסקה סך של 5,000 ₪.
16 ז. בגין עגמת נפש סך של 3,000 ₪.
17 187. בנוסף, הנתבעת תשלם שכ"ט ב"כ התובעת בסך 25,000 ₪.
18 188. סכומים אלו ישולמו תוך 30 יום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית ממתן
19 פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל.

20
21 **ניתן היום, ח' אדר תש"פ, (04 מרץ 2020), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**

22
23
24 החתימה המקורית של נציג הציבור מצויה בתיק בית הדין.
25
26
27

שרה שדיאור, שופטת

נציג ציבור
מר אליעזר יצחק דשן

28
29
30
31
32

בית הדין האזורי לעבודה ירושלים

סע"ש 20934-05-17

- 1
- 2

